

επιχειρήσεις, αποτέλεσμα που σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης παραβιάζει την ελευθερία εγκατάστασης. Ο εν λόγω καθορισμός κομίστρων και όρων στις μεταφορές δεν είναι σύμφωνος ούτε με το άρθρο 96 παρ. 2 της ΣΛΕΕ (καθώς δεν έχει χορηγηθεί απαιτούμενη άδεια από την Επιτροπή) ούτε εξυπηρετεί την προστασία ευάλωτων τομέων της οικονομίας και απομεικρυσμένων περιοχών ενώ και ο καθορισμός από την Ελληνική Πολιτεία μόνο κατώτατων ορίων κομίστρου για τη μεταφορά υγρών καυσίμων με ΦΔΧ αυτοκίνητα δε συμβιβάζεται με τους κανόνες του ελεύθερου ανταγωνισμού και επομένως πρέπει άμεσα να καταργηθεί

Επιπροσθέτως, η Επιτροπή φρονεί ότι ο ν. 3054/2002 δίνει τη δυνατότητα στην ελληνική κυβέρνηση να ελέγχει τον αριθμό των κυκλοφορούντων βυτιοφόρων ιδιωτικής χρήσης και κατά συνέπεια, η εν λόγω διάταξη παραβιάζει την ελευθερία εγκατάστασης (άρθρο 49 ΣΛΕΕ) εντασσόμενη στο πλέγμα εκείνων των διατάξεων της ελληνικής νομοθεσίας που εν τέλει αποσκοπούν όχι μόνο στην διατήρηση του κλειστού χαρακτήρα του επαγγέλματος των μεταφορέων πετρελαιοειδών αλλά και στη διατήρηση της δυναμικής κάθε εταιρίας που δραστηριοποιείται στην εν λόγω αγορά. Ο διοικητικός καθορισμός του αριθμού των βυτιοφόρων των εταιριών εμπορίας πετρελαιοειδών δεν είναι αναγκαίος για την προσαρμογή των εν λόγω επιχειρήσεων στις συνθήκες της αγοράς ούτε δικαιολογείται από λόγους δημόσιας (οδικής) ασφάλειας και δημόσιας υγείας.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία δεν έχει προβάλει επαρκείς εξηγήσεις και στοιχεία που να δικαιολογούν την θέσπιση των ανωτέρω περιορισμών και κατά συνέπεια το άρθρο 4 του νόμου 383/1976, τα άρθρα 6 και 7 του νόμου 3054/2002 με τις υπουργικές αποφάσεις περί εφαρμογής των εν λόγω νόμων καθώς και με την επιβολή σταθερών κομίστρων (εντός ορισμένων ορίων) για τις υπηρεσίες μεταφοράς που παρέχονται από φορτηγά δημοσίας χρήσεως παραβιάζουν το άρθρο 49 (πρώην 43 ΣΕΚ) της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 8 Ιουλίου 2010 — A. Salemink κατά Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekering (UWV)

(Υπόθεση C-347/10)

(2010/C 246/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: A. Salemink

Καθού: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekering (UWV)

Προδικαστικό ερώτημα

Εμποδίζουν οι κανόνες του ευρωπαϊκού κοινοτικού δικαίου που αποβλέπουν στη διασφάλιση της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων, ειδικότερα δε οι κανόνες που περιέχονται στους τίτλους I και II του κανονισμού 1408/71⁽¹⁾, καθώς και τα άρθρα 39 ΕΚ και 399 ΕΚ (νυν, αντιστοίχως, άρθρα 45 ΣΛΕΕ και 52 ΣΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 355 ΣΛΕΕ), να υπάρχει μια κατάσταση όπου ο μισθωτός που εργάζεται εκτός του εδάφους των Κάτω Χωρών σε σταθερή εγκατάσταση επί της ολλανδικής υφαλοκρηπίδας για εργοδότη εγκατεστημένο στις Κάτω Χώρες δεν είναι ασφαλισμένος στο εθνικό καθεστώς ασφαλίσεως εργαζομένων, απλώς και μόνον επειδή δεν κατοικεί στις Κάτω Χώρες, αλλά σε άλλο κράτος μέλος (εν προκειμένω στην Ισπανία), ακόμη και αν έχει την ολλανδική ιθαγένεια και ακόμη και αν του παρέχεται δυνατότητα προαιρετικής ασφαλίσεως στην ουσία υπό τις ίδιες προϋποθέσεις με εκείνες που ισχύουν για την υποχρεωτική ασφάλιση;

(¹) Κανονισμός του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001,σ. 73).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (Δημοκρατία της Λεττονίας) στις 9 Ιουλίου 2010 — SIA Norma-A και SIA Dekom κατά Ludzas novada dome

(Υπόθεση C-348/10)

(2010/C 246/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσες: SIA Norma-A και SIA Dekom

Αναρρεσίβλητη: Ludzas novada dome